

"בא אצלי מי שתמיד בא"

ואז באחד מימי השבעה הגיע המקובל האלוקי הגאון רבי אפרים כהן זצ"ל לניחום אבלים ופנה לרבי עזרא ואמר לו בנימה מרגשת אשר רבינו זצ"ל היה חוזר עליה בערגה "הכם עזרא אם אני אספר לך שזו היתה גזירה מיוחדת מהשמים תתנחם?".

"תדע, באותו ערב שבת שבא אצלי אליהו, נמנמתי ובא אצלי מי שתמיד בא אצלי והיה לבוש שחורים ועטוף שחורים, וכשקמתי וראיתי את אליהו וסיפר לי שאמו חולה, הבנתי שנגזרה גזירה..."

אורי"ח 1234567

ויהי לפלא.
אוצר החכמה

"תתפלל אתה"

עוד סיפור מופלא סיפר רבינו זצ"ל בהקשר לפטירתה של אמו, כי באותה עת קשה רץ לביתו של האדמו"ר הקדוש רבי ישראל אלתר מגור בעל הבית ישראל זצ"ל, הזכיר אצלו את שם אמו, ונתן לו מטבע לפדיון נפש, מיד לקח האדמו"ר את המטבע והשליכו לריצפה והשיב "תתפלל אתה"...

החזון איש מברך

באחת מן הפעמים שהיה דירדור במצב בריאותה של אמו, נסע רבינו זצ"ל לבני ברק ונכנס לגאון הדור מרן החזון איש זצ"ל, מיד בהכנסו לחדרו של החזון איש, פרץ רבינו זצ"ל בכבי סוער ולא יכל לדבר, נתמלא ליבו הרחום של החזון איש רחמים על הבחור, הניח עליו את ידו, ולקחו עמו למרפסת ביתו שם הרגיעו ושאל למבוקשו, סיפר לו רבינו זצ"ל כי מצבה של אמו קשה והיא עדיין בגיל צעיר, שאל החזון איש לשמה, ורבינו זצ"ל ענה "זריפה בת נוהה", נענה החזון איש ואמר "תרשום עבורי את השם ותנקד אותו"...

ואכן, היה אומר רבינו שכמעט בדיוק שנה אחרי הסתלקותו של מרן החזון איש, נסתלקה גם אמו לבית עולמה.

מבטיח שנמשיך

רבינו זצ"ל סיפר לבנו יבדל"א כי נשא דברים בהלוויתה על יד מיטתה, וכשנשאל מה אמר שם, השיב:

"היה לי דחף מיוחד, והתעוררות פנימית, ואמרתי, אמא, אנו